

Slanina v komíně

Mírným pohybem

Pod ša - ble, pod ša - ble aj pod o - bu - šky,
my vše - cko be - re - me aj pla - né hru - šky.

Pod šable, pod šable'
aj pod obušky,
my všecko bereme
aj plané hrušky.

Pod šable, pod šable,
můj milý pane,
dejte nám kus slanin
jako dvě dlaně.

Tady nám nedali,
tady nám dajú,
komára zabili,
slaniny mají.

Ze Slovácka

Fašánek, fašánek,²
velká noc³ bude,
kdo nemá kožucha,
zima mu bude.

Já nemám kožucha,
zimú sa trasu,
dajte mně slaniny,
nech sa napasú!

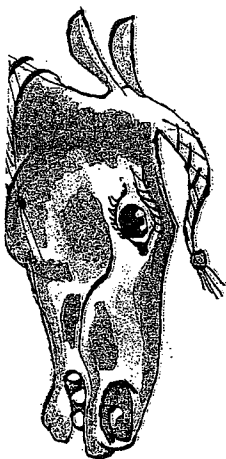
Ze Slovácka

¹ název tance, který tančí mládenci na konec masopustu, když chodí po domech koledovat o slaninu ² poslední dva dni v masopustu ³ velikonoce

Vinšuju vám štěstí, zdraví,
čtyři chlívky, žádné krávy
a dvě dourky v nose —
skončilo se.

Z Moravy

lva

Rozmarné

Str-a-ko-ni-cké du-dy ne-vě-dě-ly ku-dy:
by-la dí-ra do ko-mí-na, vy-le-tě-ly tu-dy,
vy-le-tě-ly tu-dy.

Strakonické dudy
nevěděly kudy;
byla díra do komína;
vyletěly tudy.

Z jihočeských Blat

tělem,
elem!

Čech

Mírným pohybem

V Stra-ko-ni-cích za ol-tá-řem le-ží
du-dy i s du-da-řem: kdo ne-vě-ří,
ať tam bě-ží, však tam je-ště du-dy le-ží.

V Strakonicích za oltářem
leží dudy i s dudařem:
kdo nevěří, ať tam běží,
však tam ještě dudy leží.

Z jižních Čech

Každá písnička má svůj konec a itrnice dva.

Z Moravy

ty se budeš otáčet.

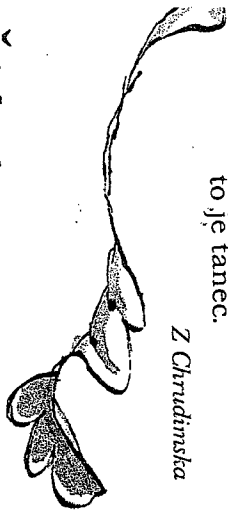
Z Táborská

To je palec,
to je palec,
to je figura,
to je muzika,
to je tanec.

Piksla' se vdávala,
nos si ju bral,
palec s pravým prstem
držely bál.

Ze Slezska

Z Chrudimská

Šláp jsem ti na nožičku . . .

Živě

Šláp sem ti na no-ži-čku, šláp sem ti na no-hu,

e - ši ta to tu - ze bo - lí, daj si na ňu tva - ro - hu!

Šláp sem ti na nožičku,

šláp sem ti na nohu,
esli tá to tuze bolí,
daj si na ňu tvarohu!

Z Moravy

Šlápła do tvarohu,
zlámala si nohu,
šlápła ještě jednou,
zlámala si druhou.

Děvuchu, děvuchu,
nesvědí ti tanec,
vlez ty radš za pec,
poríkej růženeci!

Z Vysočiny

Ze Slezska

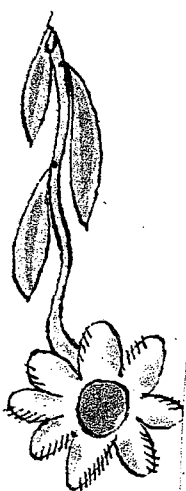
Mírným pohybem

Ko - mi - ník má flek, flek, flek, ko - mi - ní - ce ne;

ko - mi - ník ho po - tře - bu - je, když ko - mi - ní - vy - šní - ku - je,

ko - mi - ní - ce ne, ne, ne, ko - mi - ní - ce ne.

Název u. l. 2. c. 30
Z Berounská

Hop, holka, mazej boty!

Rychle

„Hop, hol - ka, ma - zej bo - ty, pó - je - de - me do ro - bo - ty!“

Hol - ka bo - ty ma - za - la, až jí bo - ta vr - za - la.

„Hop, holka, mazej boty,
mazej boty,
pojedeme do roboty,
do roboty!“

Holka boty mazala,
až jí bota vrzala.
„Hej, holka, ty si škytla,
ty si škytla!“
„Není pravda, bota kvikla,
bota kvikla.
Já neškytla eště dnes,
ty v hrdlo lžeš jako pes.“

1 krabička na šňupavý tabák 2 název tance

Z Bydžovská

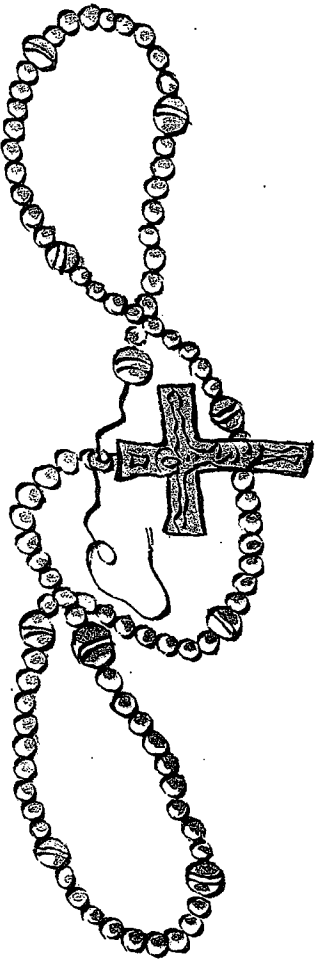
a on mně je musí vrátit.

Z Horácka

až odrazím opatek.

Od Luhačovic

Masopustu namále

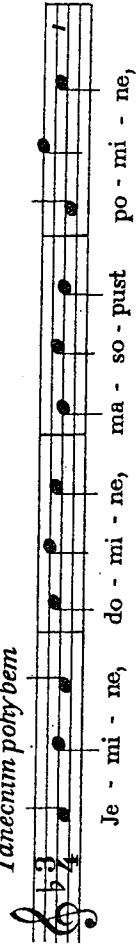
Fašaňku, fašaňku,
už je ťa namále
jako téj rosičky
na zelenéj trávě.

Z Moravy

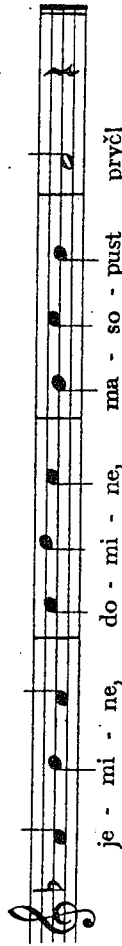
Namále je masopustu,
namále je muziky,
koupíme si růženeček,
budeme se modliti.

Z Čech

Tanečním polybem

Je - mi - ne, do - mi - ne, ma - so - pust po - mi - ne,

je - mi - ne, do - mi - ne, ma - so - pust pryč!

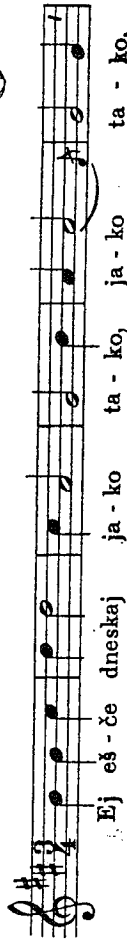
Jemine, domine,
masopust pomine,
jemine, domine,
masopust pryč!

Masopust přestane,
růženec nastane,
jemine, domine,
masopust pryč!

Z Pošumaví

Ešče dněska jako dněska,
dněska nám hrá muzika,
ale zajtrá, pozajtreku
budze psota veliká.

Z moravských Kopanic

Ej eš - če dneskaj ja - ko ta - ko, ja - ko ta - ko,

ej a - le zi - tra ne - vím ja - ko, ne - vím ta - ko ja - ko.

Ej ešče dneskaj jako tako,
ej ale zitra nevím jako,
aj ešče dneskaj hudci hudú,
ej ale zitra už nebudú.

Z Moravy

Sáně nám jdou šejdrem,
že my domů nejdem:
od soboty do soboty,
bude brzo tejden.

Na Škaredú středu
bude Popelec,
budú chlápci plakat
hleďa na měšec.

Nápěv „Na tom pražským mostě...“

Z Pošumaví

Z Moravy

Zpíval bych ja, neumím
a mlčeti nechci,
šel bych domu, nevím kudy,
vodvedťte mě, ševci!

Blázen se vyblázní,
až se kapsa vyprázdní.

Z Čech

Z Kladska

Skákala bába,
 reksun, kandr,
 cinka, bzinka,
 přes rybník,
 skákal za ní,
 reksun, kandr,
 cinka, bzinka,
 kominík.

Bába se ho,
 reksun, kandr,
 cinka, bzinka,
 ulekla
 a skočila,
 reksun, kandr,
 cinka, bzinka,
 do pekla.

Ze Slovácka

Skákala bába přes rybník,
 skákal za ní kominík:
 „Počkej, bábo, tu, tu, tu,
 já ti komín vymetu!“

Z Chrudimska

Škaredej kominík
 chtěl on se oženit:
 nechtěla ho panna žádná,
 že je černej jako vrána,
 musel si vdovu vzít.

Z Čech

Hárum, hárum, mik, mik, mik,
 oženil se kominík,
 vzal si ženu kominici,
 tancoval s ní po silnici
 celý den a celou noc,
 to už bylo víc než moc.

Z Čech

Tancovali dva malí,
 měli nohy šmatlavý:
 jeden málo, druhéj víc,
 čouhaly jim z nohavic.

Nápěv „Když jsem husy pásala...“

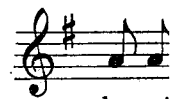
Z Podkrkonoší

Hej, nik, nik — nik, nik, nik,
 oženil se kominík,
 vzal je k sobě starou bábu,
 svatba byla na korábu;
 a ta bába byla ráda,
 měla čerta kamaráda;
 kamarád byl dobrá liška,
 sed na bábu, jel do Slízka;
 jak se mele, tak se mele,
 jede pryč na bábě směle
 a ze Slízka do Moravy,
 bodejž bábu čerti vzali,
 a ze Slízka do Milívka,
 bodejž bábu čert roztříská!

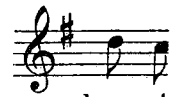
Z Bydžovska

Ko-r

ko-mi

ko - mi

Přišel je k
 říkají mu
 má paruk
 hází se m
 to je pán,
 to je prav

1 představený kl